

Mange **FORDELE** ved **ALDERSINTEGRATION**

»Hvis man aldersintegrerer kan man i højere grad basere undervisningen på det enkelte barns evner og indlæringsveje og dermed gøre skolen mere rummelig«

Forestil dig at undervisningen i musik ikke længere var organiseret omkring klassetrin, men i forhold til barnets musikalske evner og niveau på tværs af alder. Hvilken koncert der kunne blive. Det har man hidtil kun gjort i fritidsundervisning.

På det seneste har debatten om niveaudelt undervisning været rejst igen. Traditionelt har skolen og undervisningen været organiseret omkring alder. Er man seks år, så går man i børnehaveklasse sammen med de andre seksårige osv. Udsving i forhold til alderen har været små og hængt sammen med hvornår på året ens fødselsdag faldt. Denne tankegang afspejler en opfattelse af en "normal" udvikling. At børn på samme alderstrin udvikler sig ens.

At tale om niveaudelt undervisning har i sammenhæng med denne opfattelse en negativ sideeffekt. Det bliver mere synligt i en niveaudelt undervisning at nogle børn falder uden for det normale og undervises på et lavere (læs: ringere) niveau. Det er klart at denne sideeffekt skal medføre modreaktioner hos forældre og manglende lærelyst hos børnene.

Hvis man aldersintegrerer, kan man i højere grad basere undervisningen på det enkelte barns evner og indlæringsveje og dermed gøre skolen mere rummelig.

Aldersintegration er ikke en ny tanke.

I Norge har et ministerielt kvalitetsudvalg foreslået at bestemmelser om specialundervisning udgår af undervisningsloven, samt at støtte et allerede foreliggende forslag om at klassebegrebet skal udgå og erstattes af mere fleksibel organisering og gruppestørrelser der skal afspejle mangfoldighed. En basislærer skal have ansvar for og varetage individuel opfølgning på maksimum 12 elever.

I USA har man ligesom i Danmark og Norge fokus på inklusion og rummelighed. I staten Tennessee har en gruppe undervisere sammen med en arkitekt designet skolen for det 21. århundrede ud fra filosofien om at alle børn kan lære.

På skolen har man ikke de traditionelle klassetrin

som børnehaveklasse eller 3. klasse. Fokus er på det enkelte barns individuelle læreproces. Skemaet for hvert barn varierer, og det er ikke forventet at alle vil følge samme mønster.

På skolen undervises børn mellem 6 og 11 år i fire grupperinger.

Den første gruppe består af børn i børnehaveklassealder til 2. klasse. Mellemgruppen er børn på 3.-5. klassetrin. Førskolebørnene i et særligt center.

Der er mange fordele for hver gruppering. For førskolebørnene er det en fordel at de er sammen med de samme voksne hvilket er væsentligt for den tidlige udvikling af følelsesmæssig intelligens (Goleman, 1994). Det er også positivt for kommunikationen mellem lærere og forældre. Der udvikler sig en art familieforhold hvor alle børn på tværs af alder arbejder sammen gennem dagen. Børn lærer ved at opleve og interagere med hinanden og deres lærere. Børnene har følt sig trygge i deres opdagelser, hvilket har ført til positiv social og følelsesmæssig udvikling der har støttet den kognitive udvikling.

I børnehave-2. klasse arbejder man med integreret tematisk instruktion. Alle børnene arbejder med samme tema, men med forskellige indfaldsvinkler. Eleverne læser, skriver og undersøger emnet og arbejder samtidig med hver deres individuelle specifikke mål med henblik på udvikling af færdigheder. Eleverne har lært at arbejde i et udfordrende miljø.

Man kan sige at nye ideologier og tankegange fordrer nye organisationsformer der i højere grad imødekommer muligheder for differentiering og rummelighed. Hvis man fortsat underviser børn i traditionelle klasser med stolerækker der vender op mod læreren, et kateder og en travle, er det en indretning der gør ensretning i det læreren siger og gennemgår til det centrale. Så kan undervisningsdifferentiering have trange kår. Hvis vi ideologisk skifter til fokus på evner og rummelighed, må indretning og undervisningsplanlægning følge med.

Charlotte Ringsmose, lektor på Danmarks Pædagogiske Universitet (foto) har skrevet dette nummers Indspark sammen med Pamela Evanthen, associate professor, East Tennessee State University, USA